

LA INFANTESA DE JAUME I

Com va influir en el destí de l'infant Jaume la relació enverinada entre son pare i sa mare i com transcorregué la seua infantesa.

El rei Pere, que havia contractat matrimoni amb Maria de Montpeller perquè ambicionava esta ciutat, peça fonamental en el joc de forces polítiques a Provença, ara projectava un nou matrimoni amb Maria de Montferrat, que considerava políticament més beneficiós. Havia presentat demanda de divorci davant el papa i la reina Maria de Montpeller, després de separar-la del fill, lliurat a Simó de Montfort com a penyora, havia acudit a Roma, a defensar-se de les pretensions del marit. Allí va aconseguir que el papa dictara sentència a favor seu denegant el divorci i que assumira la protecció de l'infant Jaume. Poc després d'això, la reina Maria va morir, encara a Roma, el 20 d'abril del 1213, i el 12 de setembre del mateix any tenia lloc la desfeta de Muret, on perdia la vida el rei Pere.

L'infant Jaume, orfe de pare i de mare, era una valuosa carta a jugar en mans de Simó de Montfort, que el va voler retindre com a ostatge. El papa, però, el va obligar a alliberar-lo.

Un seguici de nobles vinguts de Catalunya i Aragó es van fer càrrec de l'infant i, de tornada, representants dels dos territoris el van jurar com a rei a Lleida. Després el van confiar als templers perquè s'encarregaren de protegir-lo i educar-lo, al castell de Montsó, segons el que havien disposat la reina Maria i el papa.

Mentres duraria la minoria del rei, que només tenia sis anys aleshores, el comte Sanç, oncle del difunt rei Pere, s'ocuparia de la regència del seus dominis.